

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2013/2014

BŘEZEN

Jaro je tady!

Máš rád apríl?

Víte, co je Pruhovaná slepice?

*Co by si naši pedagogové přáli,
aby se jim radostněji učilo?*

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

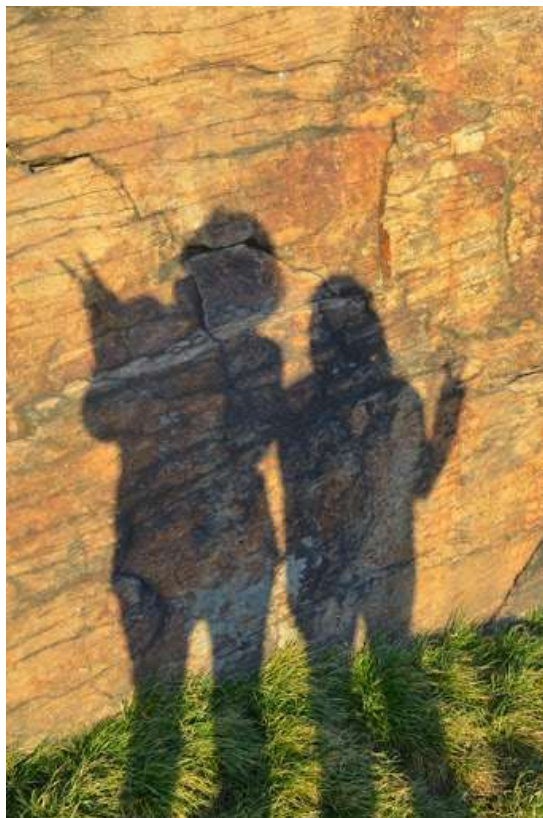

Žijeme ve škole

Stalo se:

27.2. vyřešila v Kolínském divadle 5.AB Záhadu hlavolamu
27.2. jeli kluci z 8. a 9. třídy na okrskové kolo sálové kopané v Kolíně
5.3. byla Pythagoriáda 8. ročníku
5.3. proběhl výchovný koncert o rocku pro 4.-9. třídu
10.-14.3 byly jarní prázdniny!
21.3. turisté putovali směr Davídkov
25.3. proběhl pořad Neubližujme si v 2.B a 3. ročníku
26.3. Neubližujme si v 2.A a 1. ročníku
28.3. slavíme Den učitelů
30.3. proběhne Lipanská stezka

Patricie Ježková-Sluníčko maluje stín

2. místo ve školní fotosoutěži

Klára Moravcová-Hintasův veget

3.místo ve školní fotosoutěži

Stane se:

14.4. se koná pedagogická rada
16.4. proběhne hudební a preventivní pořad
R. Bangy –Nenech se ovládnout – pro 4.-9. třídu
17. -18. 4. budou velikonoční prázdniny
22.4. se koná Den Země, proběhnou programy zaměřené na ekologii a ochranu památek
23.4. končí plavání 2.B a 3.B
24.4 jedou sedmičky na školní výlet do Pěnkavova dvora a na Blaník
24.4. budou třídní schůzky
25.4. pojedou několik dětí na slavnostní vyhlášení výsledků soutěže Školní časopis

31.3. – 10.4. probíhá sběr starého papíru, noste svázané balíky, hlaste u svých třídách

Školní soutěže

Žijeme ve škole

24.2. proběhlo školní kolo matematické Pythagoriády 6. ročníků. Nejúspěšnějšími řešiteli byli Marek Čejka a Kamila Holá z 6.A, dále pak Jan Bug ze 6.A a Mírek Dolejší ze 6. B. Všichni postupují do okresního kola.

26.2. se konalo školní kolo biologické olympiády, postupující do okresního kola jsou- Lucie Vnuková z 8.B v kategorii C, v kategorii D je to Dan Šubotník z 6.A a Jan Jirů ze 7.B.

5.3. proběhla Pythagoriáda 8. ročníků, pět neúspěšnějších řešitelů postupuje do okresního kola- Daniel Rupík, Patrik Stránský a Daniel Rejhon z 8. B, Josef Jasanský a Rudolf Košťál z 8. A.

Den učitelů

Den pocty učitelům se slaví celosvětově 5.října. V České republice je to 28.března, v den výročí narození pedagoga a myslitele Jana Amose Komenského. V roce 2011 ministerstvo školství oznámilo, že se den učitelů bude řadit mezi významné dny České republiky. A právě v tento den se vyhlašuje anketa Zlatý Ámos a uděluje se Plaketa Jana Amose Komenského pro nejlepšího učitele. V Den učitelů se pořádají různé akce věnované Komenského životu a tvorbě. Pedagogické povolání patří mezi jedno z nejdůležitějších vůbec, a proto by mu měla být věnována patřičná pozornost, takže mi symbolický „Den učitelů“ přijde jako hezká „odměna“. **Andy**

Víte, kdo byl Jan Amos Komenský?

Jan Amos Komenský má přízvisko Učitel národů. Žil v 17. století. Byl to Čech, který ale působil v řadě zemí Evropy. Vytvořil speciální metodiku výuky jazyků a sepisoval vlastní originální učebnice. Psal latinsky i bohatě působící češtinou. Snažil se posunovat výuku modernějším směrem. Odmítal tělesné tresty za neznalost, což bylo do té doby běžné, ale za porušení kázně je určitým způsobem připouštěl. Prosazoval výuku názornou a pro všechny- chlapce i dívky. Poprvé definoval pojmy: školní rok, školní prázdniny a školní týden. Chtěl, aby ve třídách byly děti stejného věku a stejných vědomostí. Držel se hesla, že vzdělávání nikdy nekončí a pokračuje stále. Je považován za moderního učitele, některé jeho názory platí dodnes. **Andy**

Pátáci a Záhada hlavolamu

Když jsme odjeli 27. února do divadla na Záhadu hlavolamu, moc jsme se na představení těšili. Tento příběh je o pěti kamarádech známých pod jménem Rychlé šípy. Z nich jsme poznali Červenáčka, Mirka, Dušína, Rychlonožku, Jarku Metelku a Jindru Hojera. Ten záhadný hlavolam byl ježek v kleci. Kdysi byl ale jen jeden. Vlastnil ho Jan Tleskač. Jednou odpoledne si šli zakopat Rychlé šípy ven a najednou si všimli podivné kresby na stěně. Tak si usmysleli, že to napíší do svého časopisu Tam Tam. Vyšetřování záhadné smrti Jana Tleskače je zavedlo až do Stínadelské věže. Našli tam jeho deník a v něm stálo, jak dostat ježka s klece ven. Představení bylo napínavé i vtipné! Z divadla jsme odcházeli nadšení.

Luky, Terka, Anet, Tom V. 5.A

Žijeme ve škole

28.3. je Den učitelů, tak jsme se našich pedagogů ptali

1. Co byste potřeboval/a od vedení školy, abyste radostněji učil/a?

2. Co vás baví na učení?

3. Jaký typ žáků máte nejraději?

Šárka Kubelková:

1. Jsem spokojena s vedením školy

2. Kontakt s některými dětmi

3. Ty, kteří nevyrušují při vyučování

Magdalena Choutková:

1. Myslím si, že učím dost radostně už teď

2. Není to stereotypní práce, stále nová překvapení a kreativita žáků mě obohacuje o nové zkušenosti

3. Sportovní

Jana Holá:

1. Podporu a porozumění

2. Baví, když to baví i děti, a jsem ráda, když někoho něco naučím

3. Snaživé, přemýšlivé, inteligentní, nápadité

Libuše Jírů:

1. Jsem spokojená s tím co mám

2. Pořád je to něco nového

3. Děti, které mají přehled o dění kolem sebe

Jan Štullerová

1. Delší prázdniny

2. Reakce dětí

3. Žádný oblíbený typ žáků nemám

Marie Bílková

1. Snad ani nic

2. Tahle práce je fajn, protože se člověk nenudí, těší mě, když děti něco naučím, přichází s nimi nové informace, technologie, takže se učím i já

3. Kreativní, zvědavé a ne líné

Blanka Snížková

1. Delší přestávky

2. Všechno

3. Zvědavé a bystré

Jaroslava Pomykalová:

1. Jelikož končím svou pedagogickou kariéru, už nic. Jen jsem vděčná osudu, že jsem mohla dělat tuhle práci, v níž "stereotyp" je slovo neznámé.

2. Radost, když se dětem daří a zvládají pod mým vedením učivo i jiné věci.

3. Zvědavé, bezprostřední, soutěživé. Ráda mám ale celou svou třídu, vždyť je vedu od prvňáčků !

Věra Hřebíčková:

1. Od vedení mi celkem nic neschází

2. Vzájemná interakce se žáky

3. Žáky, kteří umí používat „selský rozum“

Žijeme ve škole

Veronika Lacinová:

1. Momentálně mě nenapadá nic, co bych od vedení školy potřebovala. Jediná věc, která mi scházela byla elektrická zásuvka v kabinetě a tu nám o vánocích nadělil Ježíšek. Takže mi teď k radosti už nic nechybí.
2. Na učení mě baví různorodost této práce. Každá vyučovací hodina přináší něco nového. Navíc učím jak na prvním, tak druhém stupni, takže během dne se setkám s velkým množstvím žáků různého věku.
3. Mám ráda, když se žáci nesnaží pouze najít, proč něco nelze udělat, ale naopak se snaží určitý problém nebo úkol vyřešit. Líbí se mi pokud k něčemu, co neumí, přistupují jako k výzvě.

Ptala se celá redakce, foto ilustrační

**Ruší hodinu tím, že kašle jako cholerická godzila!
Ruší výklad učitele tím, že mlátí o sebe dvěma kusy železa.**

Rval se, až hrůza pohledět.

Řekl, že chce zvracet, a za to, že jsem ho nepustila zvracet, pozvracel si lavici.

Říká, že byl za školou zrovna o víkendu.

Řval ve třídě jako pohunek na pastvě.

Sedl si do odpadkového koše a tvrdil, že je mág.

Schován za učebnici fyziky vydává nechutné zvuky.

Schválně odpovídá zdlouhavě, aby mě co nejdéle zdržel.

Schválně padá se z schodů.

Žijeme ve škole

Simuloval zvonění školního zvonku budíkem, a když se mu na to přišlo, ještě tvrdil, že ho o to školník požádal.

Keramika pro nejmenší žáčky

Už druhý rok zkusíme pracovat s hlinou. Začátky byly náročné, protože dětské ručičky nemají dostatek síly např. pro hnětení nebo válení hlíny. Nakonec jsme si museli nějak poradit nebo jsme rádi přivítali pomoc starších děvčat. Výsledkem jsou opravdu krásné výrobky. Některé si děti odnáší domů, jiné zdobí naši školu. Věřím, že děti neopustí energie a chuť dále tvořit.

Text a foto Hana Kolpaková

Keramický kurz pro dospělé

V únoru a březnu probíhal poprvé na naší škole večerní keramický kurz pro dospělé. Během celkem sedmi hodin si „keramičky“ maminky a babičky našich žáků vyzkoušely vyrobit domovní znamení, květináč, ptáčka a kočku do zahrady, mističky a věž na svíčku. Kurz všechny hodnotily jako tvůrčí a vysloveně relaxační. Výrobky se velmi podařily a udělaly radost.

Text a foto tvorby koček M. Bílková

Olympiáda v Soči a fanoušci v 2.A

Jako každý správný Čech jsme žili olympijskými hrami. Povídali jsme si o historii olympijských her, symbolech, o olympijské pochodni, která putuje celým světem, než dorazí do místa her. Dnes už každý v naší třídě ví, co je to biatlon, ve kterém jsme posbírali mnoho medailí. Všichni znají Martinu Sáblíkovou, Evu Samkovou, Šárku Pančochovou a další.

Sledovali jsme nejzajímavější okamžiky olympiády od sladkého vítězství až po zklamání. Fandili jsme Čechům o sto šest! ...akorát ten hokej neklapnul.

Za 2.A text a foto Hana Kolpaková,

Žijeme ve škole

olympijské kruhy od 7. tříd

Radhoštěm, nevelkého městečka v Beskydech a oslovili nás. Navázali jsme s nimi spolupráci, některé informace byly už v Puzzlíku. Jejich časopis Druhé patro najdete na <http://www.druhepatro.ic.cz/>. V březnu například vyšla povídka, kterou psali místní a frenštátští redaktori dohromady. Nebo obě redakce sčítala jména a příjmení, která jsou na škole, a některá u nás vůbec neznáme a naopak. Plánujeme

v budoucnu i setkání obou redakcí, třeba i společné školení nových redaktorů.

V březnu došlo u Frenštátu k události, která místní zaskočila.

Vyhořela chata Libušín na Pustevnách od architekta Dušana Jurkoviče. Jednalo se o zcela unikátní památku. Redakce Puzzlíku oslovila tedy vedení školy s prosbou o uspořádání sbírky pro Libušín. **Prosíme všechny, kteří by se chtěli zapojit a pomoci**

Libušínu a podpořit obě redakce, které mají takové empatické cítění, aby poskytnuté peníze přinesli do školy, kde budou vloženy na účet školy a pak hromadně poslány 24. 6. 2014 na účet založený pro Libušín. Všechny informace poskytne paní ředitelka.

Děkujeme.

Za redakci Puzzlíku M. Bílková, na fotografii Libušín před a po vyhoření a redakce z Frenštátu

Puzzlík a Druhé patro pro Libušín

Na naší ZŠ už 10 let vydáváme školní časopis, který se může pochlubit i dobrou reprezentací na celostátní úrovni. Náš časopis si letos vyhlídli redaktori ze ZŠ Tyršova z Frenštátu pod

Žijeme ve škole

SBÍRKA!!!SBÍRKA!!! SBÍRKA!!!SBÍRKA!!!SBÍRKA!!!SBÍRKA!!

Co podnikli ve škole ve Frenštátě??? Kупovali šindele!

Víš, co je to šidel? Starodávná dřevěná krytina na střeche, velmi lehká a odolná, ale bohužel také hořlavá. Otiskujeme leták z Druhého patra o požáru v Libušíně, aby naši čtenáři věděli, že vybírají penízky i Frenštátští.

Neštěstí chodí i po horách (článek o dění ve Frenštátě)

Každý stát má svá místa, která jsou pro něj důležitá. V Čechách je to určitě Říp, Pražský hrad, na Moravě kaple na Radhošti a nedaleké Pustevny. Staly se symbolem kraje a stačí, aby někdo v Česku nebo v cizině viděl obrázek Pusteven a hned ví, že je to krásný kraj a že naši předkové nám odkázali nádherné dědictví.

Jistě jste slyšeli, že oheň zničil Libušín. Plameny odsunuly oslavy jeho narozenin. Zpráva o této události vyvolala velkou vlnu solidarity, hodně lidí a firem se rozhodlo pomoci Valašskému muzeu v přírodě Libušín znovu postavit. Víme, že je těžké shánět peníze na opravu, vždyť naši předkové na stavbu útulen sbírali korunku ke korunce, prodávali fotografie hor, hráli divadlo, uspořádali loterii. Útulna byla pojištěna, ale je jisté, že

peníze z pojistky na stavbu kopie původní budovy stačit nebudou. Začala peněžní sbírka, lidé z celé republiky posílají peníze.

Pojďme pomoci i my!

Nejsme tak velcí, abychom zaplatili třeba polovinu opravy, ale jistě bude stačit, když každý z nás koupí Libušínu k narozeninám jeden šindel v ceně 20 korun (můžete ale třeba koupit jen půlku šindele, nebo třeba pět šindelů). Dvacet korun se může zdát moc, ale vzdáte se jedné brambůrků nebo velké zmrzliny.

Člověk by neměl dělat jen věci, které mu přinesou okamžitý prospěch, ale občas může udělat něco dobrého i pro jiné lidi. Udělat něco pro budoucnost, něco, co přetrvá věky.

Až bude ředitel Valašského muzea v přírodě děkovat všem, kteří pomohli při stavbě nového starého Libušína, můžete si říct, že děkuje i vám. Bude to krásný pocit. A až bude 6. srpna 2045 Libušín slavit své 150. narozeniny, můžete svým dětem říct, že jste v roce 2014 zaplatili ve škole jeden šindel a díky tomu Libušín opravili...

Redakce Druhého patra - z akce ve škole ve Frenštátě

"Koukám, sousede, že jste si koupil nové auto, copak se stalo s tím starým?"

"Ale, zaseklo se mi centrální zamykání dveří."

"Tak proč to nespravíte? Kvůli tomu si přece nemusíte kupovat nový vůz."

"To víte, že bych to spravil, ale tchyně zůstala sedět uvnitř."

"Jaroušku, mluvil jsi s tím člověkem, který mě včera vytáhl z řeky, když jsem se topila?"

"Samozřejmě. Tři hodiny se mi omlouval."

Žijeme ve škole

Turisti mají v nohách letos už desítky kilometrů

V pátek 28.2. jsme se vydali na pátou akci turistického kroužku. Sraz jsme měli u školy a odtamtud byl odchod. Šli jsme přes náměstí na vlakové nádraží a přes Zárybník do Klášterní Skalice. Když jsme prošli Skalici, zastavili jsme se u nového rybníka, kde byly malinké roztomilé nutrie, velké nutrie, kachny a labutě. Když jsme nutrie trochu nakrmili, šli jsme dál na Malátka a pak zpátky do Kouřimi. Po cestě jsme viděli sochu sv. Anny a sochu sv. Prokopa.

Další akce proběhla 21. 3., tentokrát se zaměřilo do Hryzel a Davidkova. **Míša Švorbová 7.B**

Na břehu rybníka se psem u nutrií foto M. Bílková

Dozvídáme se o historii rocku

Za pouhých 40 Kč jsme se 5.3 dozvěděli o celé historii rocku a o vývoji hudby 20. století. A to vše jen za jednu hodinu!

Naše třída přišla o část českého jazyka a o němčinu, protože nás čekala přednáška o vývoji hudby 20. století- od 50. let. Takže vlastně hudba našich babiček a dědečků a rodičů. Představili se nám dva hudebníci. Jeden o celém vývoji moc zajímavě mluvil a přednášel, zatímco ten druhý hrál na kytaru a zpíval různé ukázky. Dozvěděli jsme se o řadě zpěváků a o hudebních skupinách, které vývoji rockové hudby velmi pomohly-byl nám představen Jim Morrison, Elvis Presley, The Beatles... Dozvěděli jsme se o vývoji hudby, o tom, že rockovou hudbu přinesli hlavně černoši, jejichž hudba nebyla tou dobou moc uznávána. Pak jejich hudbu ale nazpívali a jen trochu pozměnili běloši a hned se stala velmi populární. Vyprávěli příběh o malém bílém chlapci, který doma poslouchal „černou hudbu“ a rodiče mu vynadali, že to nemá poslouchat. Ten chlapec si pak koupil novou desku, kterou nazpívali běloši, tudíž měla „nezávadný“ obal. Zaměnil ten obal s obalem od „černé hudby“ a doma poslouchal úplně tu samou desku. Když rodiče doma viděli, že chlapec poslouchá hudbu od bělochů (podle obalu), hudbu mu pochválili a sami rodiče ji začali poslouchat a chválili ji. „Černošská hudba“ se takhle dostávala do podvědomí bílých obyvatel Ameriky. A na konci přednášky nám přednášející zazpíval a zahrál svou písničku, která vyhrála cenu za nejhranější písničku na Moravě. Pořad byl fajn, měl spád a moderátor skvěle vysvětloval.

Honza

Žijeme ve škole

ŠKOLY PRO UNICEF 2014

UNICEF Mýdlo = hrdina dětí

V pátek 21. března se děti z 2. A celý den věnovaly problematice vody a hygieny. Projekt „Mýdlo = hrdina dětí“ probíhal pod záštitou světové organizace UNICEF, která se zabývá ochranou a zlepšováním životních podmínek dětí a pracuje ve 157 zemích světa.

Kdo z vás by si to vyměnil s Habu z Nigeru, který každé ráno vstane, oblékne se a jde pět kilometrů pro vodu? Dokážete si představit, že škola, která

má 1400 žáků, má jen dvě toalety? Jak je to v takových místech s hygienou? Věděli jste, že nedostatek čisté vody a hygieny je druhým nejčastějším důvodem úmrtí dětí třetího světa? O tom všem jsme si povídali. Pak jsme vyráběli fantasticky voňavá mýdla, která vám všem budeme prodávat, a tím jako škola přispějeme UNICEFU na pomoc při řešení problémů s hygienou dětí ve třetím světě.

Až vás oslovíme a nabídneme vám naše ručně vyráběná, voňavá a lákavá mejdlíčka, hned si kupte minimálně jeden balíček! Budete mít super dárek a kromě toho uděláte dobrý skutek!

Mýdlové děti a Hana Kolpaková 2.A

Žijeme ve škole

5. ROČNÍK ŠKOLNÍ FOTOSOUTĚŽE

Soutěže se účastnilo celkem 16 žáků:

Bára Payelková, Diana Šmigelská, Marek Čejka, Adéla Hollerová, Martin Štuller, Ondra Čáslava, Kristýna Kučerová, Patricie Ježíková, Denisa Fialová, Marie Blandová, Klára Moravcová, Monika Švorbová, Bára Jarošová, Adam Uličný a Kristýna Janoudová.

Soutěžních fotografií bylo 66, soutěžilo se ve třech kategoriích.

Hlasování se účastnilo 87 lidí.

Výsledky:

Absolutní vítězka, která obdržela za své fotografie nejvíc hlasů celkem, je **Klára Moravcová**, jejíž fotografie obdržely dohromady 24 hlasů!

Kategorie Můj mazlíček:

1. místo **Diana Šmigelská**, fotografie Kamarádi
2. místo **Patricie Ježíková**, fotografie To byla dobrota!
3. místo **Klára Moravcová**, fotografie Hintasův veget

Kategorie Atmosféra krajiny:

1. místo **Martin Štuller**, fotografie Ledová skrýš
2. místo **Klára Moravcová**, fotografie Smutné koleje, **Martin Štuller**, fotografie Modrá jeskyně, **Patricie Ježíková**, fotografie Sluníčko maluje stín
3. místo **Martin Štuller**, fotografie Skalnaté pobřeží, **Denisa Fialová**, fotografie Lechův kámen v listech schovaný

Kategorie Stromy okolo nás

1. místo **Bára Pavelková**, fotografie Bříza při západu slunce
2. místo **Marie Blandová**, fotografie Exotický strom, **Adam Uličný**, fotografie Strom na skále
3. místo **Bára Jarošová** Stará vrba

Všem děkujeme za krásné fotky a doufáme, že za rok se potkáme s dalšími dílky dalších fotografií!

Fot'te už nyní, sběr fotografií bude v lednu, témata budou:
Můj zvířecí mazlíček v akci
Příroda v detailu
Co se děje ve škole
Text M. Bílková a vítězná foto

Zajímáme se o svět okolo

Masopustní veselí v naší vesnici

Masopust je třídní svátek, jakož i slavnostní období mezi postní dobou po Vánocích a postní dobou o Velikonocích. Je to pohyblivý svátek- 40 dní před Velikonocemi. Masopust představoval období hodování a veselí mezi půstem. Během něj probíhaly taneční zábavy, zabijačky a také svatby. Přípravy začínají posledním čtvrtkem půstního období, zvaným Tučný čtvrtek, spojeným se zabijačkou a hostinou. Poslední tři dny, tedy

masopustní neděle, pondělí a úterý jsou zvány končiny, ostatky, fašank či přímo masopust, tehdy se konají různé rituální úkony, průvod masek, scénické výstupy a končí taneční zábavou. Od středy nastává půst před Velikonocemi.

Masopustní průvod v Krutech se konal 15. 3. 2013 od 11 hodin. Zrovna tohoto dne nebylo moc hezké ani příjemné počasí, protože pršelo a byla zima. Když jsme přišli k sokolovně, kde se původně čekalo na shromáždění masek, aby začal průvod, museli jsme se schovat pod postavené altány. Průvod masek začal přesně v 12:30. Bohužel jsme začátek průvodu nestihly, protože jsme stáli frontu na ovar pro taťku Adly. Po patnáctiminutovém čekání na nás konečně přišla řada. Jakmile nám dali ovar, tak jsme doháněly průvod, který nám málem utekl. A pak jsme se přidaly k průvodu a procházely s ním vesnicí. Cestou jsme se zastavili u několika domů, kde bylo připraveno pohoštění pro celý průvod. V čele průvodu jel kočár, který vezl krále. Vyskytovaly se tam tyto masky: vodník, zebra, mravenec, cikánky, klauni, prase...a nesměl chybět ani medvěd, protože ten je ten nejhlavnější, je tedy symbolem masopustu. Nám osobně se nejvíce líbila babka (za kterou byl převlečen místní hasič). Poslední zastávka byla opět u sokolovny, kde bylo vyhlášení nejlepších masek. Po skončení průvodu si zde mohli lidé koupit i nějaké občerstvení a drobnost. Po průvodu se ještě konalo dětské maskarní, na které jsme už ale nešly.

Průvod v Krutech zdokumentovaly a zachytily Adla a Míša

Prazdniny jsme si zpestřili turnajem

Sice s florbalovým týmem začínáme hrát až v květnu, ale tento rok jsme se rozhodli, že zkusíme turnaj o jarnákách. Moc týmů se nesešlo. Hrál se dobře, řekla bych, že skoro všechny týmy byly „dost dobrý“...Nakonec jsme skončili třetí, což nám vůbec nevadilo, protože jsme to jen chtěli zkusit. Moc jsme si to užili a další pohár do sbírky rozhodně neuškodí.

Klarushka a její tým

Ptáme se...

Jaké rozhovory nás do konce roku čekají? Rozhodli jsme se oslovit několik paní učitelek a jako první paní učitelkou Niklovou.

Jak dlouho učíte na naší škole?

Tady na základní škole v Kouřimi učím 20 let.

Chtěla jste být vždy odmala učitelkou?

Ano, chtěla.

Jaký je váš nejvtipnější zážitek ze školy?

Každý den zažívám alespoň jeden vtipný zážitek...

Jaká byla podle vás nejlepší třída, kterou jste kdy učila?

Jsou teď první rok na vysoké škole, dělala jsem jim třídní od šestky do devítky. Na tuhle třídu se dost vzpomíná i v pedagogickém sboru.

Co vás vedlo k tomu, že učíte chemii?

Líbilo se mi to na základní škole.

Jaké předměty vás ve škole nebavily?

Fyzika a zeměpis.

Jaké naopak bavily?

Přírodopis, chemie, matematika a i český jazyk.

Co ráda děláte ve volném čase?

Zajímá mě sport, tak ve volném čase koukám na sportovní přenosy....

Máte doma nějaké zvíře, o které se staráte?

U otce mého syna mám štěně, tak se o něj snažím starat...

Máte nějaký sen, který byste si chtěla splnit?

Určitě nějaký ano.

Berete ostatní učitelky jako kolegyně, nebo spíš jako kamarádky?

Jako kolegyně.

Zkoušela jste nějaký obzvlášť zajímavý pokus?

Ani ne tak zajímavý, ale stalo se mi, že mi to pěkně bouchlo. Dělali jsme pokus sodík s vodou

(ještě když jsem učila v Plaňanech) a z toho mám dodneška zážitek, protože to tak bouchlo, že jsme všichni zalehli na zem (tedy včetně mě) a čekali jsme, co bude.

Učila jste někdy žáka, který byl obzvlášť nadaný na chemii?

Určitě jsem nadaného žáka učila, ale že by byl obzvlášť nadaný, to ne.

Děkujeme za příjemný rozhovor

Ptaly se Klarushka, Míša a Adel z IX.B

Díky rentgenům můžeme vidět, kde máme v těle poruchu.

Matematické operace se provádějí křídou na tabuli.

Obyvatelky kláštera se nazývají mniši.

Tati, přeloží mě do zvláštní školy. Výborně synku, když na to máš, tak studuj.

Směje se jako vorvaň, čímž úmyslně ruší hodinu!

Snažil se odemknout zamčené dveře. Když byl přistižen, vymluvil se na to, že ho zajímají tajné chodby.

Myslíme si...

Pruhovaná slepice

Jak všichni víte, kamarádíme se s redakcí Druhého patra ve Frenštátě pod Radhoštěm. Naši redaktori Marek a Honza a dvě dívčiny z osmičky z Frenštátu-Jana a Aneta napsali společně přes mail povídku **Pruhovaná slepice**.

Byl jednou jeden statek a na tom statku žila jedna dívka, která v lese našla pruhované vajíčko. Hrálo všemi barvami jako dívčiny vlasy. Měla ho v pokoji na topení, kde bylo hezky teplo. Po měsíci se vejce na topení začalo hýbat. Holčička ho proto vzala ven a sledovala, co se klube. Po několika hodinách se z vajíčka vymotalo malé barevné pruhované kuřátko. Nestačila se divit.

Kuřátko ve slunečním světle zářilo všemi barvami duhy. Mělo světle modré oči a zelený zobáček. Upřelo svůj zrak na holčičku a píplo. Myslelo si totiž, že je jeho máma. Holčička se mu snažila vysvětlit, že není, ale neposlouchalo ji. Duhově barevné kuřátko ji sledovalo na každém kroku, dokonce i když spala. Holčička se o něj starala jako o pejska, kočičku nebo jiné domácí zvířátko. Lidé z ostatních statků a vesnic se chodili na to prapodivné kuřátko dívat. A snažili se ho ukrást, aby si ho mohli naklonovat. Jenže se jim to moc nedařilo, protože na statku měli psa Reka, který úspěšně odháněl všechny zloděje. Jednoho dne se však kuřátko ztratilo a holčičku tím rozesmutnělo. Hledala ho všude, ale nikde nebylo. Nemohla ho najít, a proto mu udělala hrobeček. Po šesti měsících se však kuřátko vrátilo. Holčička ho málem nepoznala. Vyrostlo a i barvy se staly sytější. Několikrát ho objala na přivítanou se slzami na krajíčku a kuře zapívalo a promluvílo: „Vrátilo jsem se jen, abych ti ukázalo mojí rodinu, mám dvě kuřátka, jedno je černé po otci a druhé duhové po mně.“ Holčička byla ráda, že se jí kuřátko vrátilo.

Jana, Aneta, Marek, Honza

Co bychom měli vědět o Velikonocích

Letos připadnou Velikonoce na 19.-21. dubna

- Velikonoce anglicky Easter.
- Název po keltské bohyni Eastre.
- Původně svátek jara s typickými zvyky - vajíčka symbolizují nový život, zajíc bohyni Eostre, pomlázka vztahující se k ženské plodnosti, pomlázka je od slova pomladit.
- Muži šlehají ženy a kluci holky, aby síla z pomlázky (z proutku) přešla do člověka
- Tradiční pokrmy - vajíčka, pokrm s kopřivami, mazanec, představující slunce
- S příchodem křesťanství se staly Velikonoce svátkem ukřižování a vzkříšení Ježíše Krista.
- Samozřejmě, že časem vznikly i zvyky ovlivněné křesťanstvím: hrkání hrkačkami místo vyzvánění zvonů (od čtvrtka odpoledne do soboty v noci odlétají zvony do Říma), honění Jidáše, koledování,...pečivo beránek představující Ježíše, beránka Božího
- Názvy jednotlivých dní- Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Boží hod velikonoční a Velikonoční pondělí. Velký pátek je dnem přísného půstu. Na Bílou sobotu se koná vigilie, kdy se svěcí oheň. Boží hod velikonoční je oslavou vzkříšení Ježíše Krista
- Židé slaví na jaře Pesach. Je to svátek, který připomíná vyjití Izraelců z egyptského otroctví
- Pravoslavné Velikonoce se slaví o týden později než katolické, a to kvůli juliánskému kalendáři
- V Čechách, hlavně na Moravě, se stále dodržuje mnoho původních lidových zvyků, kterých se nedotkla komercializace, na rozdíl od světa, kde se hlavně hledají vajíčka.

Téma zpracovala Klarushka

Myslíme si...

Strašidla

Většina lidí si myslí, že strašidla jsou nebezpečná, ale hlavně strašidelná. Jenže jsou na omylu...

Když jsem byla v létě s babičkou a dědečkem na chatě, myslela jsem si, že se budu celé dny opalovat, ale problém byl v tom, že nesvítlo slunce. Bylo pořád zataženo, sem tam pršelo, ale vedro bylo, to ano. Když jsem jedno zatažené odpoledne pomáhala babičce na zahrádce, poslala mě pro srp na půdu. Prý kdybych ho nenašla, tak mám zůstat doma, že tu stejně za chvíli bude bouřka. Tak jsem ho šla hledat. Nemohla jsem ho najít, ale nechtěla jsem se hned vzdát. Hledala jsem, už mě to nebavilo, tak jsem se rozhodla půdu trochu prošmejdit. Ani mi to nepřišlo, ale byla jsem tam dvě hodiny. Když na mě babička zavolala, ať jdu k večeři, tak jsem křikla, že na nic nemám chuť a že by mi úplně stačilo ledové kakao. Babička odpověděla: „Za pět minut bude hotové, tak přijď.“

Za pět minut jsem byla dole a pila kakao. „Opravdu už nic nechceš?“ zeptala se babička. „Ne, nechci, díky babi,“ odpověděla jsem a dala jsem jí a dědovi dobrou noc. Když jsem si lehla, myslela jsem na to, co bych ještě na půdě mohla najít. Nedalo mi to. Tak jsem vstala a šla tam. Když jsem vstoupila, bylo tam podivně chladno. Najednou se za mnou prudce zabouchly dveře. Zježila se mi kůže na nohách a rukách.

Byla mi zničehonic hrozná zima. Tu se ozval hlas: „Kdo jsi a co tady pohledáváš?“ Mluvil takovým dětským nervózním rozklepaným hlasem.

To mi na odvaze stejně nijak nepřidalo. Najednou se před mnou objevil nějaký kluk asi v mém věku, ale byl takový průhledný. „Říkal jsem, kdo jsi a co tu pohledáváš??“ „Já jsem Elis, a jsem tu s babičkou a dědou na prázdninách,“ odpověděla jsem pořád drkotavě, ale přesto už s větším odhodláním, „a kdo jsi ty??“ „Já jsem duch, jestli to chceš jinak, jsem strašidlo,“ to poslední slovo řekl dost s odporem, „které sčteží vaši chatu už 20 let.“ „Tak dlouho? Nikdy jsem tě tu nepotkala!“ „To proto, že jsi nikdy nebyla v noci na půdě,“ řekl a pousmál se, „koukám, jsi nějaká ospalá,“ povídá, když jsem zívla. „Jo, docela jo,“ odpověděla jsem mu. „Tak co kdyby sis šla

lehnout?“ mrkl na mě. „Asi půjdu a mohla bych se stavít zítra?“ odpověděla jsem a belhala jsem se ke dveřím. „Pro mě, za mě, jo a ten srp leží v bedně pod vikýřem,“ mrkl na mě. „Tak já taky půjdu, čau,“ pak se vypařil. A jak jsem došla dolů do pokoje, lehla si na postel, okamžitě jsem usnula.

Tento příběh vás snad nasměroval na správnou cestu, že strašidla(duchové) opravdu nejsou strašidelní, ale mnohdy jsou víc jak užiteční. Aneta Silvestrová 5.A

Letos je 20. výročí filmu a seriálu Hvězdná brána

Letos, v roce 2014, slaví film a seriál Hvězdná brána 20. výročí ! Film se ze začátku odehrává ve 30. letech 20. století, kdy archeologická výprava v Egyptě najde podivný velký kruh s nerozluštitelnými hieroglyfy.

Daniel Jackson se snaží prosadit svou teorii o tom, že pyramidy jsou jen přistávací plochy pro mimozemšťany. Později ještě

s Jackem O'Neelem vyráží na misi tajemnou branou a dostanou se k mimozemšťanům. Tam si Daniel najde manželku, která je později zotročena zlými mimozemšťany Go'aldy. V prvním díle seriálu se k hrdinům přidá hodný mimozemšťan Jaffa Tiolo. Celý seriál je potom tedy o tom, jak bojují nejdříve s mimozemským falešným bohem Raaem, po jeho smrti se Sókarem, který se později přejmenuje na Anubise, a po jeho smrti bojují s dalším Go'aldem Apofisem. Po porážce Apofise nastupují noví nepřátelé známí jako Oraiové. Ti jsou také poraženi a tím seriál v 10. řadě končí. Během seriálu však bylo natočeno i několik filmů např. Hvězdná brána: archa pravdy a další filmy. Můj názor na seriál je kladný. Viděl jsem všechny díly a moc se mi to líbilo. Později natočili i „pokračování“, které jsem neviděl celé, ale nebavilo mě, protože nikdo ze starého seriálu tam nevystupoval. Jinak se mi líbí použité kostýmy (hlavně Jaffů), příběhy a zápletky jednotlivých dílů. Nejvíce se mi asi líbily díly o nezničitelných vojácích, na které nepůsobilo žádné střílení, ani bomby. O tomto seriálu bych mohl napsat několik stránek, do časopisu by se to ani nevešlo.

Text Marek

Myslíme si...

Jídlo v nosních dírkách?

Nedávná vědecká studie nám otevírá nové možnosti ve způsobu, jakým jíme.

Vědci na univerzitě Moderního gurmánsství v Čechách přišli dlouhodobým testováním triadvaceti pacientů na to, že naše nosní dírky obsahují až o dvakrát více chuťových buněk než jazyk a hlouběji v nosních dutinách se počet chuťových buněk až čtyřnásobí.

Akademie národních tradic v Thajsku na to odpověděla:

To by vysvětlovalo, proč si někteří staří lidé v Thajsku cpou krevety s čili omáčkou do nosu. Jestli tedy máte nějaké oblíbené jídlo, tak si ho můžete zkusit dát do nosu místo do pusy. Některé hotely, které považují své jídlo za svou přednost, již teď radí, a dokonce nakazují zákazníkům jíst jídlo nosem nebo alespoň ochutnat nosem. Nedoporučuje se jíst tímto způsobem ve společnosti v případě, že máte rýmu. Náhlé kýchnutí může totiž změnit poklidnou večeři v peklo. Ostré jídlo se nedoporučuje, i když v Thajsku jíst ostré tímto způsobem je tradice.

Příště: Větrné elektrárny zpomalují vítr a tím zvyšují globální oteplování.

Eidam

Slunečné jarní prázdniny

Když se řekne slovo jarní prázdniny, tak si každý v mém věku vybaví hlavně válení doma a nechození do školy.

Ale bral to někdo také z jiné stránky? Mně se třeba vybaví, mít čas na svoje koníčky. Nebo trávit většinu času s lidmi, které mám ráda. Jarní prázdniny patří mezi mé oblíbené. Na jaře už je celkem hezké počasí, všechno rozkvétá a začínají se rodit hezké barvičky krajiny. Letošní prázdniny se moc vydařily. Nemám k tomu snad ani jednu výtku. A proč taky. Počasí celý týden bylo krásné a já mohla trávit hodně času se svojí rodinou. Uvažovala jsem nad tím, jestli se vyplatí mít prázdniny dřív, nebo tak, jak jsme je měli letos. A došla jsem k závěru, že letos nám to vyšlo dobře, i když jsme čekali až do 10. března. Uznávám, že ti, co je mají dřív, tak si ještě můžou užít sních, tedy pokud není počasí, tak jako letošní rok, ale my pak máme krásné sluneční počasí a to je přeci taky hezké. Jarní prázdniny a i samotné jaro je krásné a jedinečné samo o sobě. Já to tak vidím, i když každý to vnímá úplně jinak. Někdo rád vyrazí do přírody, ale někdo naopak využije volného času k trávení u televize nebo počítačů. **Adla**

Jaro s koněm

Lidé se na jaro těší z různých důvodů a i já mám svůj důvod, a to je jaro s mou kobyilkou Salery.

U Salinky platí to, že je v zimě divočejší, a tak si vždycky na jaře po dlouhé zimě oddychnu. Jaro nemám ráda jen z tohoto důvodu, ale také protože můžeme začít konečně jezdit venku a nemusíme se dusit všichni v hale. Je krásné jezdit po louce mezi rozkvetlými květinami, všude to krásně bzučí a voní a svítí sluníčko. V tuto roční dobu mě i Salery ježdění baví o dost víc. Je to krásný pocit, když cváláte a do obličeje vám fouká příjemný váněk. Jaro je opravdu krásné roční období, a

proto chci co nejvíce svého času strávit se svým miláčkem, se Salery...

Niky

Myslíme si...

Jak si užít prázdniny ve Vestci

Od 8. do 11.3. jsme se s Maruškou jako dvě "sportovkyně" vydaly navštívit mojí tetu, strejdu, Kát'u a Aničku (ty dvě jsou pěkný čísla).

S Maruškou jsme začaly sbírat kešky, a jelikož tady v okolí Kouřimi už jsme většinu našly, jeli jsme to omrknout do Vestce, Nymburku, Křince a mohla bych jmenovat dál. Takže hlavní hlavní věc, jak si užít, je vzít si kola. Všude okolo samé rovinky a nově udělané silnice, takže se tu jezdí skvěle. S Maruškou jsme za 4 dny zvládly 45 kilometrů. V Oskořínku je dost dobrá točená zmrzlina, tak kdybyste někdo jel okolo, jen doporučuju. V Rašovicích jsme se svezly na koních. V Chlebech jsme navštívily skvělou zoologickou zahradou i s gepardem! V Nymburku jsme si daly vynikající pizzu. V Křinci jsme se prošli krásným zámeckým parkem Křineckého zámku. Takže prostě skvěle prožitý prázdniny a už se zase těším na další 😊.

Pát'a

Agresivní barbie

Byl večer a já si hrála jsem s barbie Roxel. Najednou mě máma zavolala na večeri, tak jsem šla dolů a po večeri jsem šla spát. Během mého spaní se děly opravdu divné věci. Roxel vstala a začala mluvit. Začala probouzet ostatní panenky a taky mě. Viděla jsem, jak v mém pokoji všechno trhá. Jenom, co je růžové, zůstává celé. A pak mě zajaly a svázaly. Přivázaly mě k židli a puslu mi zacpaly růžovým kapesníkem. A začaly po celém pokoji hledat moje malovátka. Jenomže u mě žádné nenašly, proto šly dolů do pokoje mojí mámy. Vplížily se k mámě. Máma se vzbudila a začala křičet. Roxel poručila panenkám, aby mámu také svázaly. Za chvíli už vedle mně seděla i máma. Roxel panenkám poručila, aby nás hlídaly a nespustily z očí. Máma mi řekla, že jim nesmíme odporovat, že jinak se to zhorší. A v tu chvíli mě napadlo, že kdybychom s Roxel souhlasily, že vše bude pod jejím velením, tak by nás mohla pustit. Konečně jsme byly volné a hned jsme na panenky zaútočily, pochyťaly je a všechny jsme odvezly k moři a hodily je tam. Od té doby mi máma už žádnou panenku nechce koupit, ale vždy, když jsem v hračkárně, přeci jen toužím mít zase panenku jako byla Roxel. Chtěla bych zažít dobrodružství, které jsem zažila s mojí mámou.

Bára Pavelková 6. B

Jaro

Po roce je tu zpět,
jaro jako květ.
Všechno se probouzí,
po tajemné zimě přichází.
Něco starého končí,
něco nového zase začíná.
Začínají jarní lásky,
z čela nám mizí zimní vrásky.

Míša

Myslíme si...

Aprílové hádanky od redaktorů

Hnědý jako králíček
je to taky mazlíček,
ve dne skáče po louce
jako kapr v rybníce,
myslivci ho mají rádi!

Jak se říká tajné partě kukaček?

Víte co vznikne zkřížením stonožky a
světlušky?

Bez nožiček, bez ručiček,
jen na jedné noze,
vypadá,
jako když se veze.
Mokrý stopa nakonec.
Nehrozí, že bude bezdomovec.
Dvě tykadla na vrch hlavy
sežere i salátu haldy.

Andy

Šedý jako nosorožec,
je to taky tlustokožec.
Nos má dlouhý jako had,
Vodu s ním může nabírat.

Marek

Mám silný hlas,
jak sem půjdeš,
uslyšíš mě zas.
Rychlý jsem jak střela,
i čich bys mi záviděla.
Silný stisk a ostré zuby.
Jsou připraveny na pobudy.
Umím však být i přítelem,
pokud mi ty budeš hostitelem.

Míša

Co je to?
Co se blýská,
co se třeptá,
všechno lapne,
všechno chytí.
V černém kabátě se skrývá,
z větví stromů se na nás dívá.
Bílým tričkem si břicho zdobí,
hodně lidí se na ni zlobí.
Umí létat, závidíte?
V lese na ní natrefíte.
Co je to?

Honza

Vyber správné řešení:

kukuklan, straka, slon, lampiónový průvod, pes, zajíc, hlemýžď

Co to vlastně je Apríl?

Apríl je docela populární a oblíbený svátek, který se slaví 1. dubna. Svátek je možná pozůstatek z dob starého Říma. V době rovnodennosti si lidé přáli štěstí, dávali si dárky a bujaře slavili. V severských zemích byl tento den zasvěcen bůžku Loki, který vládl vtipálkům.

Apríl je spojen s různými žertíky, které si lidé mezi sebou navzájem provádějí. V ten den smí třeba i novináři překročit rámec serióznosti a napsat nějakou tzv. kachnu, vtipný, ale zcela nepravdivý článek. (Puzzlíkáři vypouští kachnu do časopisu běžně!). Tento svátek k nám přišel ze zahraničí, ale rychle se tady zdomácněl. První písemná zmínka o aprílu v Čechách se objevila z roku 1690.

Jaký mám aprílový zážitek já?

Já jsem jednou na apríl vymáčkal tátovi pastu na zuby z tuby a namačkal jsem do ní hořčici, navíc zkaženou. Táta se bohužel nenachytl, a hned když si hořčici nandal na kartáček, poznal to. A jednou jsem pro změnu napálil mámu, když jsem byl ještě malý, řekl jsem jí, že ve špajzu je mraveniště. Na to mi uvěřila a začala lapat po dechu. To byl můj první povedený apríl.

Honza

Myslíme si...

Aprílové kousky žáků:

Honza Folkman 9.A- Napálil jsem učitelku, že jde do školy v bačkorách.

Petr Ladýř 6.A- Dal jsem pastu na kliku.

Monika Švorbová 9.B- Napálila jsem mamku, že nám utekly krávy.

Anička Korousová 6.B- Doma jsem nakukala, že jsem dostala pětku.

Jirka Rott 6.B - Babičce se připálilo jídlo kvůli tomu, že jsem jí řekl, že má v posteli hada a ona se tam šla podívat

Karolína Stoklasová 6.B - O aprílu jsem bratrovi řekla, že v pátek pojede autobusem do školy místo autem a on v pátek ráno šel opravdu na autobusovou zastávku a máma zatím na něho čekala.

Jarda Bělohávek 7.B- Dal jsem do krabice nutrie jako dárek pro mamku. Máma otevřela krabici a vyletěla!

Ondra Urbánek 7.A- Řekl jsem mámě, že se jí nad hlavou houpe pavouk a ona hned vyluxovala všechny kouty, a protože nic nenašla, šla si umýt hlavu.

Anketka: Jak jsem si užil/a jarní prázdniny

Eliška 6.A
Spala u mě kamarádka

Michaela 7.B
Byla jsem v Aqua
Palass Praha

Tereza 5.B
Byla jsem venku
s kamarádkami

Tomáš 6.B
Hrál jsem
fotbal

Lenka 8.A
Užívala si sluníčko

Klára 8.B
Byla jsem na chalupě
v Českém ráji

Patricie 9.A
Byla jsem u tety
a sbírala kešky

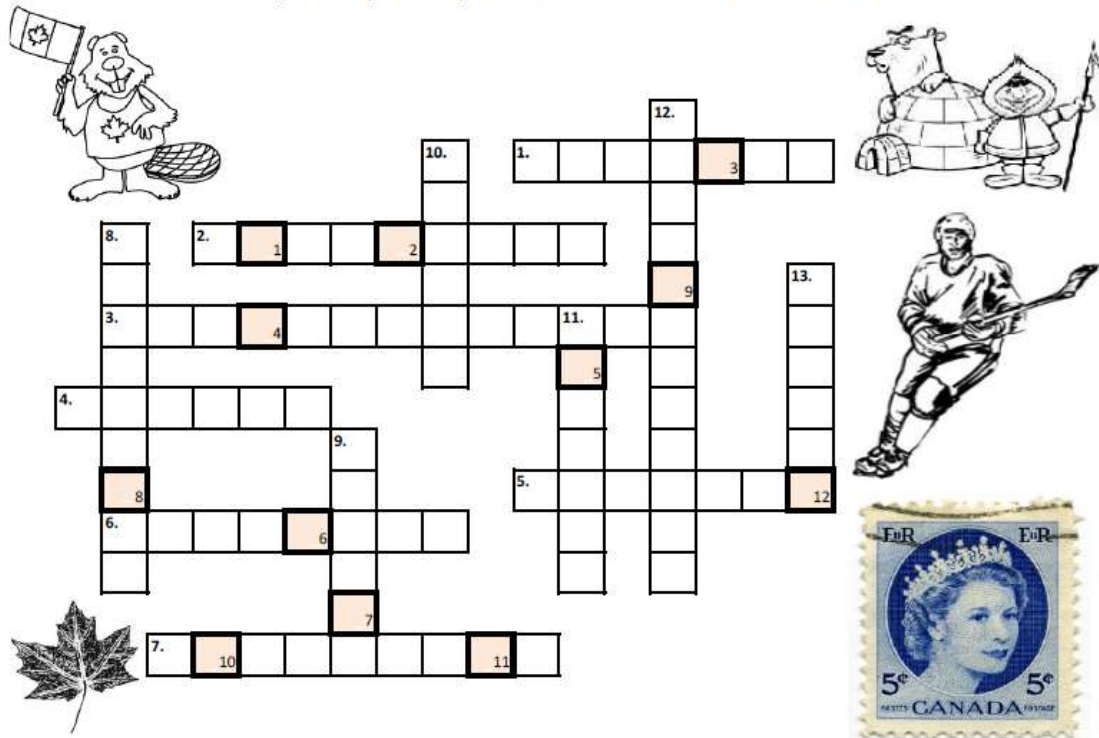
Ilona 7. B
Spamovala fb

Víte, co je vrchol hygieny? Umývat si ruce v rukavicích, aby vám je nezašpinila voda.

Mluvíme anglicky...

CANADA CROSSWORD

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

ACROSS

- The original inhabitants of Canada.
- A very popular winter sport.
- The leader of Canada.
- The national animal of Canada.
- An official language of Canada.
- The _____ ocean is on the East.
- The official head of Canada is _____ (name).

DOWN

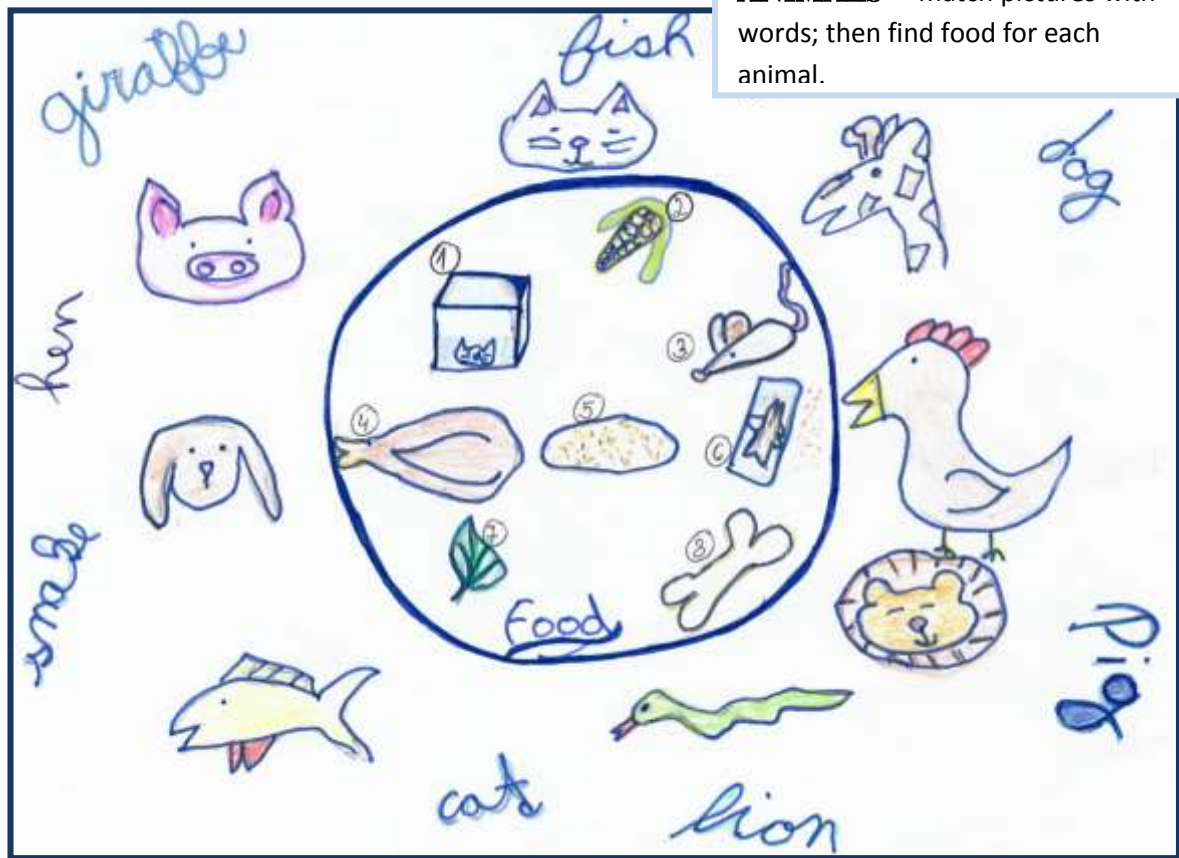
- A symbol of Canada.
- The capital of Canada.
- Canada is the _____ largest country in the world.
- The largest city in Canada is _____.
- Famous waterfalls.
- An official language of Canada.

Mluvíme anglicky...

ANIMALS – match pictures with words; then find food for each animal.

Write names of these animals. Put scrambled letters into the right order.

G D O

O P P I H

G I P

M Y E K O N

T C A

D C K U

Vaříme...

Rychlá večeře-Smaženky na chleba

Budeme potřebovat:

Na šest chlebů

1. 5 vajec
2. trochu mléka
3. strouhanka
4. sůl, pepř

5. sádlo, hořčice
6. olej na smažení
7. obloha podle uvážení

Postup: Vše smícháme dohromady (mimo oblahy, pochopitelně) a vytvoříme směs, hustou asi jako řidší kaši. Ze směsi tvoříme placky o velikosti chleba a smažíme je na rozpáleném tuku na pánvi dozlatova. Vytvořené placky ponecháme vychladnout a mezitím si připravíme chleby. Krajíce potřeme lehce sádlem a plnotučnou hořčicí. Po vychladnutí placek tyto položíme na připravené krajíce a následně vše ozdobíme zeleninou, kterou máme rádi (paprika, rajče, cibule, kyselá okurka....)

Moje rady: Kdo má rád pálivé, může si místo plnotučné hořčice dát dijonskou a naopak, kdo nemá rád pálivé, si může dát kečup.

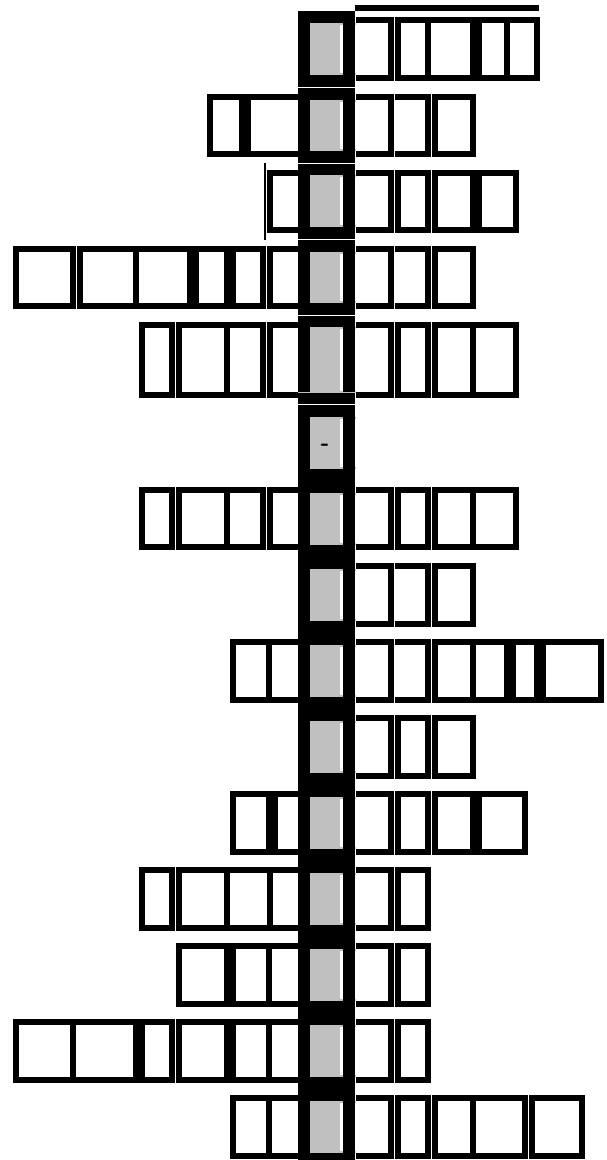
Barča Cestovatelka a kuchařka z 8.A

Bavíme se...

Křížovka: Na co vzpomínáme???

1. Kanada má na vlajce list...
2. Veřejná prezentace vystoupení
3. Část atomu
4. Svátek v dubnu
5. Svátek , na který se pečou koláče
6. Egyptská královna
7. Surovina pro výrobu benzínu
8. Volno ve škole
9. Vládce bohů
10. Pohádková věštyně
11. Seznam slovní zásoby
12. Vyjmenované slovo po B
13. Skříň na prádlo
14. Nádobka na vodu v koupelně

Autorky K.
Holá a B.
Pavelková

Perličky z 9.A:

**Co je to Hirošima?
-značka motorky**

Bájím se také říká hranostaj

Asi 50 procent obětí války tvořili civilisté. Komu říkáme civilisté? Žákyně: To byli turisté

Bavíme se...

Perličky z 6.A od Kamily

- "Byla z toho celá páv."
- ČJ číslovky: "Dej číslo 1000 do řadové číslovky....tisícátý"
 - "To na první pohled vonělo jako vánočka."
- "Ted' si představte, že ztratíte hluch a složíte i přesto skladby."
- "Mlč nebo ti tu pusu doopravdy zalepím lepidlem....nejlépe vteřinovým"
- Kamarádka chtěla říct "Ach, jo zvoní" a řekla "Oh no it's crrrrrrrrr."
 - "Chytrý jako....bradavice."
 - "Tady je vedro, že mi z toho nabíhá husina."
- "Kručí mi v břiše. A mě zase v mozku mám nedostatek mozkových buněk."

Napiš rozdíl mezi logickou a mechanickou pamětí- Logická je, když přemýšlíme u češtiny, mechanická, když myslíme něčím jiným než mozkiem.

Napiš rozdíl mezi záměrnou a bezděčnou pamětí- Záměrná, že to naschvál zapomněl, bezděčná, že mu to vypadlo z hlavy.

Přijde Pepíček domů a povídá:

„Mami, představ si, že jsem dostal jedničku z fyziky“

Máma: „Opravdu?“

Pepíček: „Ne, jen si to představ.“

Ptá se maminka Pepíčka: „Proč krmíš slepice čokoládou?“

On odpoví: „Aby mi snesly kindervejce“

Redakce

Grafik: Adam Uličný (Eidam) 9.A

Nikola Ambrožová (Nikky) 8.B

Logo: Sára Nikolína Lipšová

Redaktoři za jednotlivé ročníky:

Kristýna Kučerová (Kísa), Patricie Ježíková (Pát'a) z 9.A, Andrea Srbová (Andy), Klára Moravcová (Klarushka), Ondřej Čáslava (Oňa), Míša Batelková (Míša), Adéla Hervertová (Adla) z 9.B, Bára Frýdová (Cestovatelka Barča) 8.A, Pavel Skočdopole (Hopák)

7.B, Jan Bug(Honza), Kamila Holá (Kamča) a Marek Čejka z 6.A

Šéfredaktorka: M. Bílková

EMAIL puzzlik.zsk@seznam.cz

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.
Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz